

vnitrostátní právní úpravě, která při překročení zákonné devítiměsíční lhůty k sestavení roční účetní závěrky a jejímu zveřejnění příslušnému rejstříkovému soudu (soudu, který vede obchodní rejstřík)

— bez předchozí možnosti zaujmout stanovisko k existenci povinnosti zveřejňování a případným překážkám, zejména bez předchozího přezkumu, zda již byla tato roční účetní závěrka vůbec předložena rejstříkovému soudu sídla hlavní provozovny;

— bez předchozí individuální výzvy určené společnosti nebo orgánům oprávněným k jejímu zastupování, aby splnily povinnost zveřejnění;

požaduje, aby rejstříkový soud neprodleně uložil společnosti a každému z orgánů oprávněných k jejímu zastupování peněžitou pokutu ve výši nejméně 700,- eur, není-li podán důkaz opaku, s uplatněním fikce, že společnost a její orgány vlastním zaviněním nesplnily povinnost zveřejnění; při dalším prodlení vždy o dva měsíce požaduje, není-li podán důkaz opaku, v každém případě okamžitě uložení pokuty společnosti a jejím orgánům ve výši nejméně 700,- eur s uplatněním fikce, že společnost a její orgány vlastním zaviněním nesplnily povinnost zveřejnění.

(¹) První směrnice Rady ze dne 9. března 1968 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 65, s. 8; Zvl. vyd. 17/01, s. 3).

(²) Čtvrtá směrnice Rady ze dne 25. července 1978, založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností (Úř. věst. L 222, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 21).

(³) Sedmá směrnice Rady ze dne 13. června 1983, založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o konsolidovaných účetních závěrkách (Úř. věst. L 193, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 58).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgerichts Baden-Württemberg (Německo) dne 16. srpna 2011 — Katja Ettwein v. Finanzamt Konstanz

(Věc C-425/11)

(2011/C 331/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Katja Ettwein

Žalovaný: Finanzamt Konstanz (Finanční úřad Kostnice)

Předběžná otázka

Mají být ustanovení Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob ze dne 21. června 1999 (¹) (BGBI II 2001, s. 810 a násl.), kterou Bundestag přijal dne 2. září v podobě zákona (BGBI II 2001, s. 810) a která vstoupila v platnost dne 1. června 2002 (dále jen „FZA“, resp. „Dohoda o volném pohybu osob“), zejména její články 1, 2, 11, 16 a 21 a články 9, 13 a 15 její přílohy I, vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby bylo manželům žijícím ve Švýcarsku, jejichž celkový zdanitelný příjem podléhá zdanění ve Spolkové republice Německo, odepřeno společné zdanění s ohledem na režim daňového zvýhodnění uplatňovaného u oddaných párů (tzv. „splitting“)?

(¹) Dohoda o volném pohybu osob mezi Evropským Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou Konfederací na straně druhé — Závěrečný akt — Společná prohlášení — Oznámení o vstupu v platnost sedmi dohod se Švýcarskou konfederací v oblastech volný pohyb osob, letecká doprava, přeprava zboží a osob po železnici a silnici, veřejné zakázky, vědecká a technologická spolupráce, vzájemné uznávání posuzování shody a obchod se zemědělskými produkty, Úř. věst. L 114, s. 6.

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. srpna 2011 společností Gosselin Group NV, dříve Gosselin World Wide Moving NV, proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 16. června 2011 ve spojených věcech T-208/08 a T-209/08, Gosselin Group NV a Stichting Administratiekantoor Portielje v. Evropská komise

(Věc C-429/11 P)

(2011/C 331/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Gosselin Group NV, dříve Gosselin World Wide Moving NV, (zástupci: F. Wijckmans a H. Burez, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise a Stichting Administratiekantoor Portielje

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— i) zrušit rozsudek (¹) v rozsahu, v jakém Tribunál tvrdí, že předmětné praktiky svou povahou omezují hospodářskou soutěž, aniž je třeba prokázat omezující účinky na hospodářskou soutěž, a ii) zrušit rozhodnutí (²) (v platném znění a v rozsahu, v němž se týká navrhovatelky), jelikož neobsahuje důkaz o důsledcích pro právo hospodářské soutěže stran praktik, za něž je navrhovatelka činěna odpovědnou;

- podpůrně i) zrušit rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál tvrdí, že se Komise výjimečně může opírat o alternativní podmínku v bodě 53 pokynů k pojmu „ovlivnění obchodu⁽³⁾“ bez výslovného vymezení významu pojmu „trh“ ve smyslu bodu 55 těchto pokynů; a ii) zrušit rozhodnutí (v platném znění a v rozsahu, v němž se týká navrhovatelky), jelikož Komise v rozhodnutí dostatečně neprokázala, že praktiky citelně narušily hospodářskou soutěž mezi členskými státy;
- podpůrně i) zrušit rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál tvrdí, že Komise nebyla povinná při posuzování závažnosti protiprávního jednání, ani v rámci polehčujících okolností zohlednit skutečnost, že se navrhovatelka nepodílela na písemných dohodách o cenách a na schůzkách, a ii) zrušit rozhodnutí (v platném znění a v rozsahu, v němž se týká navrhovatelky) z týchž důvodů;
- podpůrně i) zrušit rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál s odkazem na mimo jiné dolní hranici 15 % uplatňuje podíl 17 % relevantních prodejů, aniž zohledňuje všech 30 relevantních okolností, a ii) zrušit rozhodnutí (v platném znění a v rozsahu, v němž se týká navrhovatelky) z týchž důvodů;
- podpůrně i) zrušit rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál tvrdí, že účast navrhovatelky od 31. ledna 1992 do 30. října 1993 není promlčena; ii) zrušit rozhodnutí (v platném znění a v rozsahu, v němž se týká navrhovatelky) v rozsahu, v němž ukládá pokutu uloženou navrhovatelce podle její účasti od 31. ledna 1992 do 30. října 1993, a iii) v důsledku toho snížit výši pokuty;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu.
- při posouzení polehčujících okolností v souvislosti se stanovením výše pokuty porušil zásadu osobní povahy odpovědnosti, jakož i pravidlo, že Komise musí dodržovat vlastní pokyny,
- při stanovení základní výše pokuty porušil povinnost odůvodnění, zásadu osobní povahy odpovědnosti a porušil pravidlo, že Komise musí dodržovat vlastní pokyny. V první části tvrdí, že Tribunál se nesprávně domníval, že se Komise mohla dovolávat bodu 23 pokynů pro výpočet pokut⁽⁴⁾. V druhé části tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že vycházel z minimální hranice 15 % hodnoty prodejů, která je v zásadě minimální hranicí pro pokutu při závažných omezeních hospodářské soutěže. V třetí části tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tvrzením, že hranice 17 % je rovna nebo téměř rovna hranici 15 % a z toho vyvodil závěr, že všechny relevantní okolnosti nemusí být zohledněny,
- porušil článek 25 nařízení č. 1/2003⁽⁵⁾ tím, že rozhodl, že účast společnosti Gosselin NV na předmětném protiprávním jednání od 31. listopadu 1992 do 30. října 1993 není promlčena.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku Gosselin Group NV uvádí, že Tribunál porušil unijní právo tím, že z právního hlediska nesprávně označil skutkové okolnosti, které zjistil (předstírané nabídky a provize), za dohody o cenách a praktiky týkající se rozdělení trhu; přinejmenším je rozsudek v tomto ohledu nedostatečně odůvodněn.

Podpůrně Gosselin Group NV tvrdí, že Tribunál:

- při posouzení citelných účinků předmětných praktik obchod mezi členskými státy porušil pravidlo, že Komise musí dodržovat vlastní pokyny,

- (1) Rozsudek Tribunálu (osmého senátu) ze dne 16. června 2011 ve spojených věcech T-208/08 a T-209/08, Gosselin Group NV a Stichting Administratiekantoor Portielje v. Evropská komise (dále jen: „rozsudek“).
- (2) Rozhodnutí Komise K(2008) 926 v konečném znění ze dne 11. března 2008 v řízení podle článku 81 (ES) a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/38.543 — Mezinárodní stěhovací služby) (dále jen „rozhodnutí“).
- (3) Pokyny k pojmu ovlivnění obchodu podle článků 81 a 82 Smlouvy o ES (Úř. věst. 2004, C 101, s. 81).
- (4) Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. C 210, 1.9.2006, s. 2).
- (5) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Alba (Rumunsko) dne 22. srpna 2011 — Corpul Național al Polițiștilor — zastupující své členy služebně zařazené u Policejního inspektorátu Alba v. Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR) a Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ)

(Věc C-434/11)

(2011/C 331/14)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunal Alba